

□ Czas czytania: 5 min.

Sektor Misyjny Zgromadzenia Salezjańskiego z siedzibą w Rzymie zorganizował kurs odnowy misyjnej o nazwie „Breath Course”, w języku angielskim, dla misjonarzy, którzy są już na misjach od wielu lat i pragną duchowej odnowy i aktualizacji. Kurs, który rozpoczął się na Colle Don Bosco 11 września 2024 roku, został pomyślnie zakończony w Rzymie 26 października 2024 roku.

W *Kursie Respiro* [„oddech”] wzięły udział 24 osoby z 14 krajów: Azerbejdżanu, Botswany, Brazylii, Kambodży, Erytrei, Indii, Japonii, Nigerii, Pakistanu, Filipin, Samoa, Sudanu Południowego, Tanzanii i Turcji. Chociaż uczestnicy kursu pochodzili z różnych krajów, z różnych środowisk kulturowych i należeli do różnych gałęzi Rodziny Salezjańskiej, szybko nawiązaliśmy silną więź między nami i wszyscy czuli się jak w domu w swoim towarzystwie.

Jedną ze szczególnych cech *Kursie Respiro* było to, że był to kurs misyjny, w którym po raz pierwszy uczestniczyli członkowie Rodziny Salezjańskiej: 16 Salezjanów Księdza Bosko (SDB), 3 Siostry Miłosierdzia Jezusa (SCG), 2 Siostry Misjonarki Maryi Wspomożycielki (MSMHC), 2 Siostry Wizytki Księdza Bosko (VSDB) i 1 Salezjanin Współpracownik. Kolejnym pozytywnym aspektem było doświadczenie poznania mniej znanych i mniejszych członków Rodziny Salezjańskiej.

Siedem tygodni *Kursu Respiro* było czasem duchowej odnowy, który pozwolił nam pogłębić naszą wiedzę o Księdzu Bosko, jego historii, charyzmacie, duchu i duchowości salezjańskiej, a także lepiej poznać różnych członków Rodziny Salezjańskiej. Salezjańskie *Lectio Divina*, pielgrzymki do miejsc związanych z życiem i apostołstwem Księdza Bosko w Becchi, Castelnuovo Don Bosco, Chieri i Valdocco, dni spędzone w Annecy i Mornese, pielgrzymka śladami św. Pawła Apostoła w Rzymie, udział w audiencji generalnej papieża Franciszka w Watykanie, wizyta w Bazylice Najświętszego Serca Jezusowego zbudowanej przez Księdza Bosko i w Salezjańskim Domu Generalnym, dzielenie się doświadczeniami misyjnymi przez wszystkich uczestników kursu, uczestnictwo w uroczystym „Pośłaniu misyjnym” to bardzo pomogło nam spersonalizować i pogłębić nasze wartości salezjańskie i nasze powołanie misyjne. Także dni spędzone w Rzymie na refleksji nad różnymi aspektami teologii misyjnej, sesje poświęcone salezjańskiemu duszpasterstwu młodzieżowemu, rozeznawaniu osobistemu, formacji permanentnej, katechezie misyjnej, literaturze emocjonalnej, wolontariatowi misyjnemu, animacji misyjnej

Zgromadzenia itp. pomogły nam spersonalizować i pogłębić nasze powołanie misyjne. Pielgrzymka do Asyżu, miejsca uświęconego przez św. Franciszka z Asyżu, w temacie „dziękujcie”, „przemyślcie” i „wznówcie”, była okazją do podziękowania Bogu za nasze powołanie misyjne i poproszenia Go o łaskę powrotu na nasze tereny misyjne z większym entuzjazmem do lepszej pracy w przyszłości. Inną szczególną cechą *Kursu Respiro* było to, że nie miał on charakteru akademickiego, z zaliczeniami, pracami dyplomowymi, egzaminami i ocenami, ale kładł nacisk na Słowo Boże, dzielenie się doświadczeniami, refleksję, modlitwę i kontemplację, z minimalnym wkładem teoretycznym.

Jako uczestnicy *Kursu Respiro* mieliśmy szczególny przywilej bycia świadkami 155. posłania misyjnego z Bazyliki Maryi Wspomożycielki na Valdocco w Turynie w dniu 29 września 2024 roku. W sumie 27 salezjanów, praktycznie wszyscy bardzo młodzi, wyjechali do różnych krajów jako misjonarze po otrzymaniu krzyża misyjnego od ks. Stefano Martoglio, Wikariusza Przełożonego Generalnego. To pamiętne wydarzenie przypominało nam nasze własne przyjęcie krzyża misyjnego i wyjazd na misje wiele lat temu. Uświadomiliśmy sobie także nieprzerwane „posłanie misyjne” z Valdocco od 1875 r. i odwieczne zaangażowanie Zgromadzenia Salezjańskiego w charyzmat misyjny Księdza Bosko.

Bardzo ubogacającym aspektem *Kursu Odnowy* było dzielenie się historiami powołaniowymi i doświadczeniami misyjnymi przez wszystkich uczestników. Wszyscy przygotowali się wcześniej i podzielili się swoimi historiami powołaniowymi i doświadczeniami misyjnymi w kreatywny sposób. Podczas gdy niektórzy dzielili się swoimi doświadczeniami w formie prostych przemówień, inni używali zdjęć, filmów i prezentacji PowerPoint. Było wystarczająco dużo czasu na interakcję z każdym misjonarzem, aby wyjaśnić wątpliwości i zebrać więcej informacji na temat ich powołania misyjnego, kraju i kultury. To dzielenie się było doskonałym ćwiczeniem duchowym, ponieważ każdy z nas miał okazję głęboko zastanowić się nad swoim powołaniem misyjnym i odkryć rękę Boga działającą w naszym życiu. Ta wewnętrzna podróż była bardzo formująca i pozwoliła nam wzmocnić nasze powołanie misyjne i zaangażować się bardziej hojnie w *Missio Dei* (Bożą Misję).

Podczas *Kursu Respiro*, poprzez dzielenie się naszymi doświadczeniami misyjnymi, po raz kolejny zostaliśmy głęboko przekonani, że życie misjonarza nie jest łatwe. Większość misjonarzy pracuje na „peryferiach” różnego rodzaju (geograficznych, egzystencjalnych, ekonomicznych, kulturowych, duchowych i psychologicznych), a wielu z nich w bardzo trudnych warunkach, w trudnych okolicznościach i z wieloma

niedostatkami. W wielu kontekstach nie ma wolności religijnej, aby otwarcie głosić Ewangelię. W innych miejscach istnieją rządy o ekstremistycznych ideologiach, które sprzeciwiają się chrześcijaństwu i wprowadzają przepisy antywyznaniowe. Są kraje, w których nie można ujawnić swojej tożsamości kapłańskiej lub religijnej. Są też miejsca, w których ani instytucja katolicka, ani personel religijny nie mogą eksponować chrześcijańskich symboli religijnych, takich jak krzyż, Biblia, postacie Chrystusa lub świętych, czy stroje religijne. Istnieją terytoria, na których misjonarze nie mogą gromadzić się na spotkaniach lub rekolekcjach ani prowadzić życia wspólnotowego. Istnieją narody, które nie zezwalają zagranicznym misjonarzom chrześcijańskim na wjazd do ich kraju i blokują wszelką pomoc finansową z zagranicy dla instytucji chrześcijańskich. Istnieją kraje misyjne, które nie mają wystarczającej liczby powołań do życia kapłańskiego i zakonnego, w wyniku czego misjonarz jest obciążony wieloma zadaniami i obowiązkami. Istnieją również sytuacje, w których znalezienie środków finansowych na pokrycie zwykłych wydatków związanych z prowadzeniem instytucji, takich jak szkoły, internaty, szkoły techniczne, ośrodki młodzieżowe, przychodnie i tak dalej, jest głównym zmartwieniem misjonarzy. Istnieją misje, które nie mają środków finansowych na budowę tak potrzebnej infrastruktury lub wykwalifikowanych osób do nauczania w szkołach i instytucjach technicznych lub świadczenia podstawowych usług opieki zdrowotnej dla ubogich. Ta lista problemów, z którymi borykają się misjonarze, nie wyczerpuje się. Ale dobrą rzeczą w misjonarzach jest to, że są ludźmi głębokiej wiary i zadowolonymi ze swojego misyjnego powołania. Są szczęśliwi, że mogą być z ludźmi i zadowoleni z tego, co mają, a ufając Bożej Opatrzności, kontynuują swoją pracę misyjną pomimo wielu wyzwań i trudności. Niektórzy misjonarze są świetlanymi przykładami chrześcijańskiej świętości, którzy czynią swoje życie potężnym głoszeniem Ewangelii. Ci dzielni misjonarze zasługują na nasze uznanie, zachętę oraz duchowe i materialne wsparcie, aby mogli kontynuować swoją pracę misyjną.

Szczególne słowa uznania należą się wszystkim członkom Sektora Misyjnego, którzy ciężko pracowali i ponieśli wiele ofiar, aby zorganizować *Kurs Respiro 2024*. Mam nadzieję, że Sektor Misyjny będzie nadal oferował ten kurs każdego roku, a jeśli to możliwe, w różnych językach i z udziałem większej liczby członków Rodziny Salezjańskiej, zwłaszcza tych mniejszych i mniej znanych. Kurs z pewnością da misjonarzom możliwość odnowy duchowej, aktualizacji teologicznej, odpoczynku fizycznego i psychicznego, które są niezbędne do zaoferowania lepszej jakości posługi misyjnej i duszpasterskiej na misjach oraz do nawiązania bliższych więzi między członkami Rodziny Salezjańskiej.

Ks. Jose Kuruvachira, sdb